

Η Ξηρανθείσα Συκιά (Μεγάλη Δευτέρα)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η Ημέρα της Κρίσεως. Βυζαντινό ψηφιδωτό του 12ου αιώνα στο Torcello της Ιταλίας. Το γεγονός ότι ο Χριστός ξήρανε την συκιά την οποία βρήκε χωρίς καρπούς, μας δείχνει ότι έτσι θα καταδικαστεί όποιος δεν έχει αρετές να Του παρουσιάσει.

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού

Επείγεται λοιπόν προς το πάθος και βιάζεται να πιεί το ποτήρι του θανάτου, το σωτήριο για όλο τον κόσμο. Έρχεται πεινασμένος για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, και δε βρίσκει σ' αυτήν καρπό. Γιατί αυτήν υπαινίσσεται μεταφορικά η συκιά. Ποιος δηλαδή τρώει το πρωί; Ο βασιλιάς, ο Κύριος, ο Δάσκαλος. Νιώθοντας πείνα πρωί-πρωί, δεν εμποδίζει την επιθυμία του φαγητού. Δεν συγκρατεί τη φύση Του, αλλά, σαν κάποιος ακρατής κι ακόλαστος, ορμά ανόητα στο φαγητό, σε ακατάλληλη ώρα. Πώς τότε παιδαγωγεί τους μαθητές Του να μην τους νικά το πάθος της επιθυμίας; Δεν είναι έτσι το πράγμα. Αλλά όπως μιλούσε διδάσκοντας με παραβολικούς λόγους, έτσι εκτελεί και τις παραβολές με έργο. Πλησίασε στη συκιά πεινώντας (Ματθ. 11, 19). Η συκιά υποδήλωνε τη φύση

της ανθρωπότητας. Ο καρπός της συκιάς είναι γλυκός, τα φύλλα της τραχιά κι άχρηστα κι έτοιμα για τη φωτιά. Αλλά και η φύση της ανθρωπότητας είχε γλυκύτερο τον καρπό της αρετής, έχοντας από τον Θεό την εντολή να την καρποφορεί, εξαιτίας όμως της ακαρπίας της στην αρετή έβγαλε τα τραχιά φύλλα. [\(περισσότερα...\)](#)